

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret,

Nr. I

1ste Januar 1909

2. Aargang.

INDHOLD:

En Nytaarshilsen. (Af Johanne Rambusch).
— For og imod. — Enquéten om Kvindens
politiske Valgret. — Kommunale Valg i Marts.
— Kvindevalgsettens Fremskridt siden 1900. —
Kvinders Gerning i Sogneraadene. — Med-
delelser. — Møder.

En Nytaarshilsen

til Landsforbundets Medlemmer
fra dets Formand.

Ved hvert nyt Aarsskifte kommer man uvilkaarligt til at se mod to Sider, tilbage mod det Aar, som er gaaet og frem imod det, som kommer.

For »Kvindevalgret«s Læsere vil det derfor være naturligt at se tilbage paa, hvad det svundne Aar har bragt og frem imod, hvad det ny Aar bør bringe dem og deres Sag.

I det forløbne Aar er danske Kvinder naaet et godt Stykke frem mod Maalet: Borgerlig Ligestilling med Mændene, idet de gaar ind i 1909 som kommunale Vælgere paa samme Vilkaar som disse. Den Ret har 1908 bragt os; lad os nu i 1909 vise, at vi forstaar at benytte den.

Vor Organisation har ogsaa vokset sig stærk i det forløbne Aar. Nytaarsdag 1908 talte »Landsforbundet« lidt over 40 Kredse med c. 4000 Medlemmer, nu tæller det godt 100 Kredse med cirka 10,000 Medlemmer. Det er jo en ganske forbavsende Fremgang og den viser bedst, hvor Tiden er vort Arbejde gunstig. Det vilde have været umuligt at naa saa vidt, hvis der ikke Landet over havde siddet Kvinder der kun ventede paa en Henvendelse, et Ord, for ogsaa at tage Del i Arbej-

det for deres Køns Frigørelse. Jeg er derfor sikker paa, at jeg udtaler baade Hovedbestyrelsens og Agitationsudvalgets Mening, naar jeg bringer en hjertelig Tak til alle de Mænd og Kvinder, der i Aarets Løb har ydet os Hjælp i Agitationsarbejdet. En Tak til dem, der som Foredragsholdere har gjort et stort agitatorisk Arbejde og til dem, der vel har gjort et mindre iøjnefaldende, men derfor ikke mindre nødvendigt Arbejde hjemme i Kredsene.

Men et Agitationsarbejde, som det i Aar, koster Penge, og skal vi kunne vedblive at arbejde, som vi er begyndt, maa vi alle være offervillige. Hidtil har det jo været den københavnske Forening, der har baaret alle Udgifterne, men nu kan vi ikke godt lade den alene derom længere. For selv om den er den største og mest formaaende af Foreningerne, saa er den dog kun én af de 100, og de andre 99 maa ogsaa til at bære deres Del af Byrderne.

Der fordres ikke store Summer; blot hvert Medlem vil give 10 Øre, saa vil det blive 1000 Kr., en Sum, der kan hjælpe os langt frem. Hvis vi intet vil ofre, vil vore Modstandere jo være i deres gode Ret, naar de siger: Kvinderne bryder sig ikke om at faa Stemmeret, de vil ikke engang ofre en Tiøre derpaa.

Men jeg véd nok, det er ikke Tiøren selv, men meget mere Maaden, hvorpaa man skal yde den, der vil volde Vanskeligheder. I Købstæderne og de større Stationsbyer er det jo let at faa den afleveret til Formanden eller et af Bestyrelsesmedlemmerne, men i de Landkredse, hvor Medlemmerne bor

meget spredt, bliver det vanskeligere. Var det derfor ikke muligt, at man ved Møderne — og netop i de to følgende Maaneder vil der sikkert blive afholdt Møder om kommunale Emner i saa godt som alle Kredse — kunde tage Tiøren med og aflevere den til Formanden eller hvem af de Tilstedeværende, der er villig til at staa for Indsamlingen. Det indsamlede kan saa indsendes til Agitationsudvalgets Kasserer, Frk. Asmussen, Strandgade 14, København C., der med Tak tager mod selv de mindste Bidrag.

Selv om vi ikke kan vente, at saadanne Indsamlinger giver større Summer, saadan som Indsamlingerne ved de store Møder i Udlandet ofte giver, som f. Eks. ved det store Møde i London 19. Marts i Aar, hvor der var 10,000 Mennesker tilstede, og hvor der blev indsamlet 127,000 Kr. til Agitationen, saa tror jeg dog, at de foreløbig vil kunne hjælpe os over de pekuniære Vanskeligheder, og jeg tror, de vil give Medlemmerne mere Solidaritetsfølelse, fordi de gennem deres Bidrag til Agitationen kommer til at tage direkte Del i Agitationsarbejdet.

Mange vil maaske finde, at det er en underlig Nytaarshilsen, jeg her sender ud; men det nytter jo ikke at slaa sig til Ro med, hvad der er udrettet i det gamle Aar. For Arbejdet i 1909 er Penge en Nødvendighed.

Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at de fleste af »Landsforbundet«s Medlemmer vil føle det som en Æressag at yde dette lille Bidrag til Arbejdet for at vække Kvinderne af deres Sløvhed. Tænk paa, hvor mange